

บันทึกเข้าออกบ้านเมือง
เลขที่บ้าน ๑๗๐๙ ถนนสุขุมวิท
แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๖ โทร. ๐๘๑-๒๓๔๕๖๗๘๙
วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

ที่ว่าการอำเภอพนมสารคาม
เลขที่รับ ๖๕๐๐
วันที่ ๖/๖/๒๕๖๖
เวลา..... ๙.
๙.

ที่ ฉช ๐๐๓๓/๒ ๗๓๗๙

ถึง อำเภอทุกอำเภอ และโรงพยาบาลทุกแห่ง

พร้อมนี้ จังหวัดฉะเชิงเทรา ขอส่งสำเนาหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ที่ สธ ๐๒๑๙.๐๔/ว๔๐๐๒ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ เรื่อง จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๔
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

จึงเรียนมาเพื่อทราบและประชาสัมพันธ์ต่อไป

เรื่อง ภารกิจดูแลพืชสวน

เพื่อป้องกันโรค

เพื่อปรับอนุสูติ/ลงยา

เพื่อป้องกันภัยจากภัยต่างๆ

ชนิด เพื่อป้องกันภัยจากโรคต่างๆ

ภัยลงในพืชผลทางการเกษตร
เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดภัย
อันตรายต่อคนและสัตว์

de

(นางสุวิมล เจริญสิทธิ์ชัย)

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

กลุ่มกฎหมาย

โทร. ๐ ๓๘๕๑ ๖๔๐ ต่อ ๓๐๗

โทรสาร ๐ ๓๘๕๑ ๒๕๐๐

กม

(นายเบญจพล สุวรรณ)
สาธารณสุขอำเภอพนมสารคาม

สำนักงาน

บ. ก.
(นางบินทร์ เก่งการพานิช)
นายอำเภอพนมสารคาม

สำนักงานอำเภอพนมสารคาม

กลุ่มงานฯ	๑๔
เลขรับ.	๑๕
วันที่	๑๕ มี.ย. ๖๖
เวลา.	

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่	๐๐๖๘๑
เลขรับ.	๑๕ มี.ย. ๖๖
วันที่	
เวลา.	

ที่ สธ ๐๒๑๙.๐๙/ว ๕๐๗๖

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๔
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข
และลูกจ้าง ในสังกัดได้ทราบโดยทั่ว กัน และขอให้ดาวน์โหลดข้อมูลผ่านทาง QR Code หรือ
เว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ที่
<http://discipline-ops.moph.go.th/>

นายแพทย์ สมชาย วงศ์สวัสดิ์

ศ.พ.ส.ส. ผู้ตรวจราชการสำนักคณะกรรมการคุณธรรม
และจริยธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ให้การันตีให้เป็นไปด้วยดี

ให้ตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายและแท้จริง

นายแพทย์ สมชาย วงศ์สวัสดิ์
นางสาวสุกัญญา ลิ่มนิรันดร์
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

นายกรักษาดูแล
แผนหนาท
นิติกรดำเนินการพิเศษ

จุลสารข่าววินัย
และคุณธรรม ฉบับที่ ๔

ข้อบังคับนี้

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๑๑
โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๔๕๕๘

นายกสิริพัน ศรีประดิษฐ์
นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านวิเคราะห์ป้องกัน)
ปลัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขทั้งหมด

๒๕ มิ.ย. ๖๖

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <https://www.discipline-ops.com/>

กรณีตัวอย่างกระทำการผิดวินัย

โภเงินหลวง

นายสมควร ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี มีหน้าที่ควบคุมกำกับตรวจสอบงานการเงินและบัญชีของสำนักงานสาธารณสุขแห่งหนึ่ง รวมถึงการออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๕๐ ทว แห่งประมวลรัษฎากรให้กับเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และทำหน้าที่บันทึกข้อมูลในระบบจ่ายตรงเงินเดือนและค่าจ้างประจำของกรมบัญชีกลาง (CGD Direct Payment) ในส่วนที่เกี่ยวกับงานการเงินและบัญชีเพียงผู้เดียว ได้ระบุรายการตกเบิกเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะและเงินค่าตอบแทนรายเดือนในระดับชำนาญการพิเศษนอกเหนือจากเงินเดือนของนางสมหญิง ทั้งที่ นางสมหญิง ไม่มีสิทธิและไม่ได้รับเงินดังกล่าวและระบุรายการตกเบิกเงินค่าตอบแทนรายเดือนในระดับชำนาญการพิเศษ ที่นางสมหญิง มีสิทธิได้รับจริงจากการบัญชีกลาง รวมถึงแก้ไขเลขที่บัญชีสำหรับการโอนเงินจ่ายรายเดือน โดยเปลี่ยนเลขที่บัญชีของนางสมหญิง เป็นเลขที่บัญชีของนางสาวสมศรี และนายสมชาย ซึ่งเป็นบุตรของนายสมควร โดยมีเจตนาทุจริตนำเงินส่วนตัวที่นางสมหญิง ไม่มีสิทธิจะได้รับแล้วนำเงินทั้งหมดดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว เป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย

พฤติกรรมของนายสมควร เป็นการกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือลงทะเบียนการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือลงทะเบียนการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ซึ่งเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๔) ลงโทษให้นายสมควรออกจากราชการ

ครรภ์เป็นพิษ...

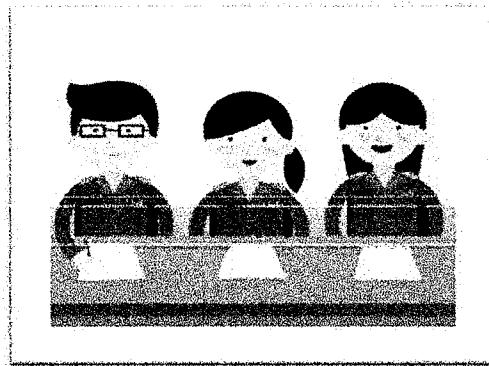
ครรภ์เป็นพิษ

นางสาวน้ำหอม ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้รู้จักกับนายดอกรัก อชาพนกงานบริษัทเอกชน ซึ่งเป็นสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของนางสาวน้ำหอม อชาพแม่บ้าน โดยทั้งสองคบหากันมีการโทรศัพท์ติดต่อสื่อสารกันบ่อยครั้ง มีการโอนเงินให้แก่กัน โดยที่ นางสาวน้ำหอม ไม่ทราบว่า นายดอกรัก มีภาระแล้วจึงได้คบหากัน ต่อมานางสาวน้ำหอม ทราบว่า นายดอกรัก มีภาระและบุตรแล้ว จึงเลิกคบหากับนายดอกรัก แต่ก็กลับมาคบหากัน อีกครั้ง เนื่องจากนายดอกรัก บอกว่าจะเลิกกับภาระ ต่อมานางสาวน้ำหอม ได้พบว่าบุคคลทั้งสอง มีการแซ่บทุกข์กัน ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ในลักษณะชี้ฟัน จึงได้นัดเจรจา นายดอกรัก และนางสาวน้ำหอม มาเพื่อขอให้นางสาวน้ำหอม เลิกติดต่อ กับสามีของตน แต่ไม่สามารถตกลง กันได้ จนกระทั่งวันหนึ่งนางสาวน้ำหอม พบร่วมบุคคลทั้งสองยังมีการคุยกันผ่านไลน์ในเชิงชี้ฟันอยู่ จึงบอกให้นายดอกรัก ไปบอกเลิกกับนางสาวน้ำหอม โดยเด็ดขาด นายดอกรัก จึงได้ไปบอก นางสาวน้ำหอม เพื่อขอเลิก แต่นางสาวน้ำหอม กลับบอกว่าตนได้ตั้งครรภ์กับนายดอกรัก พร้อมส่ง รูปแฝ่นการตรวจครรภ์ที่ขึ้น ๒ ขีดจาง ๆ พร้อมบอกกับนายดอกรัก จึงขอให้นางสาวน้ำหอม ตรวจครรภ์อีกครั้ง พบร่วมผลการตั้งครรภ์ขึ้น ๒ ขีดจาง ๆ พร้อมบอกกับนายดอกรัก ว่าถ้าไม่เชื่อให้มาตรวจเอง ต่อมานางสาวน้ำหอม บอกกับนางสาวน้ำหอมว่า ได้ทำแท้งแล้ว ทำให้นางสาวน้ำหอม คิดว่านางสาวน้ำหอม ไม่ได้ตั้งครรภ์มาตั้งแต่ต้นแต่สร้างเรื่องโกหกเพื่อที่จะให้สามีของตนรับผิดชอบ จึงทำหนังสือ ร้องเรียนถึงผู้บังคับบัญชาของนางสาวน้ำหอม แต่เรื่องก็เยียบหายไปเป็นเวลานาน นางสาวน้ำหอม คิดว่าบุคคลทั้งสองน่าจะเลิกคบกันแล้ว จนกระทั่งมาพบใบเสร็จรับเงินเป็นชื่อของนางสาวน้ำหอม อยู่ในรถยนต์ของนายดอกรัก จึงตรวจสอบกล้องหน้ารถยนต์พบว่าบุคคลทั้งสองยังคงกันอยู่ นางสาวน้ำหอม จึงได้ไปที่ห้องพักของนายดอกรัก และได้ตั้งกล้องบันทึกวิดีโอภาพเสียงไว้ หลังจาก นำกล้องมาตรวจพบว่า นางสาวน้ำหอม ได้ไปหานายดอกรัก โดยวิดีโอบันทึกภาพ แสดงให้เห็นว่า นางสาวน้ำหอม มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด และได้อยู่ร่วมห้องและดูแลนายดอกรัก ฉันสามีภาระ ทั้งเวลากลางวันและกลางคืน ปรากฏภาพนายดอกรัก นุ่งผ้าขนหนู มีภาพการเปลี่ยนผ้าอย่างสนิท สนม นางสาวน้ำหอม จึงได้หย่ากับนายดอกรัก และได้พาบุตรย้ายไปอยู่ต่างจังหวัด

พฤติกรรมของนางสาวน้ำหอม เป็นการกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดนางสาวน้ำหอมออกจากราชการ

เห็นใจลูกน้อง...

เห็นใจลูกน้อง

นายมิ่งขวัญ ข้าราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานเวชศาสตร์พื้นฟู และทะเบียนการานายมิ่งขวัญ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ คือ นายมิ่งขวัญ ได้กำหนดให้มีการลงเวลาการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กลุ่มเวชศาสตร์พื้นฟู กล่าวคือ หากมาปฏิบัติงานไม่เกินเวลา ๐๙.๔๕ น. ให้ลงชื่อมาปฏิบัติงานเป็นเวลา ๐๙.๓๐ น. ถ้าเกินเวลา ๐๙.๔๕ น. เมื่อเจ้าหน้าที่เข้าสั่นແಡ้ว ให้ลงชื่อมาปฏิบัติงานเป็นเวลา ๐๙.๐๐ น. และถ้าเกินเวลา ๐๙.๐๐ น. ไปแล้วให้ลงเวลา ตามความเป็นจริงในช่องลงเวลาตามสาย และให้ลงชื่อกลับเวลา ๑๖.๓๐ น. นายมิ่งขวัญ ได้กำหนดให้นางสาวอุบลและนายโอลิเวอร์ ซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราวลงเวลาเหลือเวลาได้โดยให้เริ่มปฏิบัติงานเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๗.๐๐ น. ซึ่งเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานเวชศาสตร์พื้นฟูทุกคนก็ปฏิบัติแบบเดียวกันทั้งหมด ถ้าหากเจ้าหน้าที่คนใดมาสายถ้านั่นรวมเวลาเข้าด้วยกันแล้วเกิน ๗ ชั่วโมง ก็ให้นับเป็นเวลา ๑ วัน แล้วให้เขียนใบลาพักผ่อนซึ่งวันลาดังกล่าวนี้กำหนดให้มาปฏิบัติงานแต่ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติงาน นายมิ่งขวัญ รับว่าตนเป็นคนกำหนดการลงเวลาเช่นนั้นจริงเนื่องจากไม่รู้จะเบียบของทางราชการและตนเห็นว่าเจ้าหน้าที่มักจะมาปฏิบัติงานสายบอยครั้งเพราเมื่อพัก อญไกลสถานที่ทำงานและมีปัญหาด้านการจราจรประกอบกับเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานเวชศาสตร์พื้นฟูปฏิบัติงานในตึกผู้ป่วยในไม่ได้ปฏิบัติงานที่ตึกผู้ป่วยนักจึงคิดว่าการกำหนดเช่นนี้ไม่ได้กระทบกับงานของทางราชการ

พฤติกรรมของนายมิ่งขวัญ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๑) มาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

เกร็ดความรู้...

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ

องค์ประกอบกรรมการไม่ครบ ! : ส่งผลให้คำสั่งลงโทษไม่ชอบ !

หลักในการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง ซึ่งผู้รับคำสั่งเห็นว่า เป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ศาลจะพิจารณาทั้งในส่วนของ “รูปแบบ” และ “เนื้อหา” ของคำสั่งว่าชอบด้วยกฎหมายที่ให้อำนาจออกคำสั่งดังกล่าวหรือไม่

การตรวจสอบในส่วนของรูปแบบ คือการตรวจสอบว่าคำสั่งที่พิพากษาโดยผู้มีอำนาจ หรือไม่ และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะปฏิบัติตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายในเรื่องนั้น กำหนดไว้หรือไม่ สำหรับการตรวจสอบในส่วนของเนื้อหา คือการตรวจสอบว่าการรับฟังข้อเท็จจริงเป็นไป โดยถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ การอ้างหรือปรับใช้ข้อกฎหมายถูกต้องหรือไม่ และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจใช้ดุลพินิจ โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ดังนั้น ความไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้งในส่วนของรูปแบบก็ได้หรือในส่วนของเนื้อหา ก็ได้ ต่างเป็นเหตุที่ผู้รับคำสั่งสามารถนำมาเป็นเหตุผลในการขอให้ศาลมีการเพิกถอนคำสั่งที่พิพากษาได้ เช่นในคดีที่ผู้เขียน จะได้นำเสนอในวันนี้ เป็นกรณีของผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะดำเนินการตามกำหนดเวลา ประดับ ๖ ได้ถูกคำสั่งลงโทษ ทางวินัยໄ去过จากการฐานกรรมการทำกรุณิตต่อหน้าที่ และได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว โดยอ้างว่ามีการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนโดยมีองค์ประกอบของกรรมการไม่ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้

เหตุของคดีนี้ สืบเนื่องจากผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบในสองข้อหา นายกเทศมนตรี (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ในฐานะผู้บังคับบัญชาจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี จำนวน ๒ คำสั่ง โดยหั้งสองคำสั่งดังกล่าวไว้ได้มีการแต่งตั้งกรรมการชุดเดียวกันจำนวน ๓ คน โดย ข้อหาแรก คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัย แต่การกระทำผิดวินัยดังกล่าว ยังไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง จึงเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง เห็นควรลงโทษ ลดขั้นเงินเดือนจำนวน ๑ ขั้น ส่วนข้อหาที่สอง คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำ ความผิดทุจริตต่อหน้าที่ อันเป็นความผิดวินัยร้ายแรงจึงเห็นควรลงโทษໄ去过จากการพนักงานเทศบาล จังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ซึ่งผลการพิจารณาที่ประชุมมีมติให้ลงโทษໄ去过ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

ผู้พ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยกอุทธรณ์ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ ผู้พ้องคดีได้ได้แจ้งถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งลงโทษดังกล่าวในส่วนของขั้นตอนหรือกระบวนการสอบสวนทางวินัย โดยกล่าวอ้างว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดฯ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ เป็นของจากประกาศฯ ดังกล่าวได้กำหนดให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจำนวน ๓ คน แต่ในคำสั่งที่พิพากษาได้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนจำนวน ๒ คน ส่วนอีก ๑ คน ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการชุดดังกล่าวเท่านั้น

นายกเทศมนตรีได้ชี้แจงต่อศาลว่ากรรมการคนที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการดังกล่าวนั้น ในทางปฏิบัติได้ทำหน้าที่ในการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาด้วย จึงถือว่ามีกรรมการสอบสวนครบ ๓ คน ตามที่ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดฯ ดังกล่าวได้กำหนดไว้

จากข้อโต้แย้งของคู่กรณีที่ห้องสองฝ่าย ประเด็นพิพากษาในคดีนี้จึงมีเพียงประเด็นเดียวว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้พ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เพราะหากคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมส่งผลให้คำสั่งของนายกเทศมนตรีที่ลงโทษให้ผู้พ้องคดีออกจากราชการ ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามไปด้วย

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ข้อ ๓๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดฯ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และ การร้องทุกข์ฯ ได้กำหนดให้การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีก ๒ คน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นพนักงานเทศบาลหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น อีกด้วยก็ได้

เมื่อพิจารณาคำสั่งที่พิพากษา... ปรากฏว่ามีการแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่จำนวน ๓ คน ได้แก่ นายยืนยง ตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง ๗) เป็นประธานกรรมการ นายยืนหยัด เป็นกรรมการ และเลขานุการ และพันจ่าโทสำราวน ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ดังนั้น พันจ่าโทสำราวนจึงมีฐานะเป็นเพียงผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการสอบสวนเท่านั้น การแต่งตั้งข้าราชการไม่ว่าจะให้มีหน้าที่เป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการโดยมิได้ระบุให้เป็นกรรมการสอบสวนด้วย ย่อมทำให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการนั้น ไม่มีอำนาจหน้าที่ ในอันที่จะทำการสอบสวนได้ แม้หลังจากที่พันจ่าโทสำราวนย้ายไปดำรงตำแหน่ง ที่จังหวัดอื่นและได้มีคำสั่งแต่งตั้งนายสำรองมาเป็นผู้ช่วยเลขานุการแทนพันจ่าโทสำราวน ในคำสั่งใหม่ก็มิได้ระบุแต่งตั้งให้นายสำรองเป็นกรรมการสอบสวนด้วย แต่อย่างใด

ฉบับนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งของนายกเทศมนตรี จังหวัดวิจัยกรรมการที่มีอำนาจสอบสวนตามกฎหมายเพียง ๒ คนเท่านั้น อันเป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่มีจำนวนน้อยกว่า ๓ คน ซึ่งไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดฯ ดังกล่าว ทำให่องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนไม่ครบตามองค์ประกอบที่กฎหมายกำหนด ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้เพื่อเป็นหลักประกันการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา และมีผลให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไปตามข้อ ๖๓ ของประกาศฉบับเดียวกัน ซึ่งกำหนดว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๓๓ ให้การสอบสวน หักหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ ให้ถูกต้อง”

เมื่อคำสั่งที่ลงโทษได้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นผลมาจากการสอบสวนที่ไม่ชอบ คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ฉบับนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี ในอันที่จะได้รับการสอบสวนทางวินัยโดยคณะกรรมการสอบสวนที่มีองค์ประกอบถูกต้องตามกฎหมาย และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการด้านการบริหารงานบุคคลของนายกเทศมนตรี ที่จะดำเนินการทำวินัยแก่บุคลากรที่ถูกร้องเรียนกล่าวหาเพื่อให้ได้ข้อยุติในเรื่องที่ถูกร้องเรียน ศาลปกครองสูงสุดจึงเห็นสมควรกำหนดให้เพิกถอนคำสั่งที่พิพากษาโดยให้มีผลไปในอนาคต เพื่อให้นายกเทศมนตรีออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเสียใหม่ ดำเนินการทำวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีใหม่ให้เป็นไปตามกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมายและกฎหมายเบียบเที่ยวยั่งยืน และออกคำสั่งทางวินัยใหม่

ส่วนที่นายกเทศมนตรีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว จึงไม่อาจมีโทษทางวินัยที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นมาสอบสวนได้อีกนั้น ศาลเห็นว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ล้างมลทินแก่ผู้ถูกลงโทษที่มีเงื่อนไขในส่วนที่เกี่ยวกับโทษทางวินัย คือ ได้รับโทษหรือได้รับทัณฑ์หักหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อศาลมีวินิจฉัยแล้วว่าคำสั่งที่พิพากษามีชอบด้วยกฎหมายให้การสอบสวนทั้งหมดต้องเสียไป จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีมิใช่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในอันที่จะได้รับการล้างมลทินดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดจึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลงโทษได้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้การเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวมีผลตามคำพิพากษามีครบกำหนด ๑๙๐ วัน นับแต่วันที่มีคำพิพากษานี้ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๗๖๔/๒๕๕๘)

คดีนี้... เป็นตัวอย่างหนึ่งของคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในส่วนของรูปแบบ โดยมีสาระสำคัญที่น่าสนใจโดยสรุป ดังนี้

(๑) เมื่อกระบวนการ...

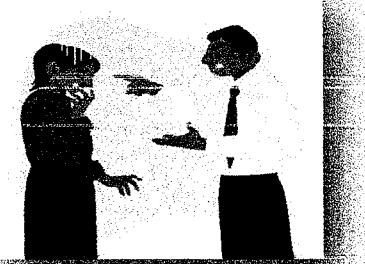
(๑) เมื่อกระบวนการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้ ย่อมทำให้ “ผล” คือ ตัวคำสั่งลงโทษทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่สามารถแก้ไขโดยดำเนินการในขั้นตอนดังกล่าวให้ถูกต้องเสียใหม่ และออกคำสั่งทางวินัยใหม่ได้

(๒) การที่กฎหมายกำหนดจำนวนกรรมการสอบสวนไว้ ถือเป็นสาระสำคัญที่ส่งผลโดยตรง ต่อความเป็นธรรมในการพิจารณาทางปกครอง อันเป็นหลักประกันความเป็นธรรมให้แก่ คู่กรณี ในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงต้องกำหนดจำนวนหน้าที่ของกรรมการแต่ละคนให้ชัดเจน การที่กำหนดให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการโดยไม่ได้กำหนดให้เป็นกรรมการสอบสวนด้วย ย่อมทำให้ผู้นั้นไม่มีอำนาจในการทำหน้าที่สอบสวนได้

(๓) การที่ศาลพิพากษาให้การเพิกถอนคำสั่งให้ออกจากราชกิริยาเมืองเมื่อครบกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่มีคำพิพากษานั้น เป็นการใช้อำนาจกำหนดคำบังคับตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งศาลเมืองจัดกำหนดให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลัง หรือมีผลไปในอนาคตถึงขณะใดขณะหนึ่งก็ได้เพื่อความเป็นธรรมแห่งกรณีการกำหนดคำบังคับ เช่นนี้ให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย นอกจากผู้ฟ้องคดีจะได้รับการพิจารณาโดยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่๒ ก็มีเวลาในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ได้ข้อมูลว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการใดกระทำการใดๆ ลักษณะใดๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง และออกคำสั่งทางวินัยที่ถูกต้องโดยให้คำสั่งดังกล่าวมีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่คำสั่งฉบับเดิมมีผลบังคับ

(๔) นอกจากนี้ ศาลปกครองสูงสุดได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางที่เรียกวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่๒ สามารถออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเสียใหม่ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย และดำเนินกระบวนการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีใหม่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง และออกคำสั่งทางวินัยที่ถูกต้องโดยให้คำสั่งดังกล่าวมีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่คำสั่งฉบับเดิมมีผลบังคับ

(หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ columน์รายงานพิเศษ โดย สมฤทธิ์ รัตน์สุริ รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง)

การลงโทษทางวินัย ต้องเหมาะสมกับพฤติกรรม การกระทำผิด !!

ข้าราชการ รวมถึงลูกจ้างของส่วนราชการ ต้องระมัดระวังความประพฤติของตนทั้งในการปฏิบัติ “หน้าที่ราชการ” และ “เรื่องส่วนตัว” โดยไม่กระทำการใดที่ ‘สุ’ ‘มั่น’ ‘ยง’ ‘ทำ’ ‘ให้’ ‘เลี้’ ‘ยอม’ ‘เสีย’ ‘ยก’ ‘ปริ’ ‘ศักดิ์’ ของตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งอาจเป็นความผิดวินัยฐานประพฤติซึ่งอย่างร้ายแรงอันนำไปสู่การถูกลงโทษได้

สำหรับ...

สำหรับไทยที่จะลงได้สำหรับการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ คือ ปลดออกและไล่ออก ส่วนไทยที่จะลงได้ในการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน และลดเงินเดือน ส่วนลูกจ้างประจำของส่วนราชการ คือ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยข้อ ๕๒ กำหนดว่า ลูกจ้างประจำผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้มีอำนาจจ้างสั่งบรรจุสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ... ทั้งนี้ การพิจารณาพิจารณากรณีการกระทำความผิดกับระดับไทยนั้น จะต้องมีความเป็นธรรมและเหมาะสมกันด้วย โดยจะพิจารณาตามข้อเท็จจริงรวมถึงพฤติกรรมของการกระทำความผิด ที่เกิดขึ้นเป็นกรณี ๆ ไปครับ....

เรื่องน่ารู้วันนี้... กับคดีปักครอง เป็นกรณีที่ลูกจ้างประจำของกรมชลประทานถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีฐานร่วมกันเล่นการพนันไฮโลเว่อาร์พีสินกันโดยผิดกฎหมาย และศาลเมืองคำพิพากษาลงโทษปรับ ต่อมาผู้บังคับบัญชาได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ เนื่องจากเป็นการกระทำอันได้ซื้อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงซึ่งถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยข้อ ๕๒

ประเด็นที่น่าสนใจในคดีนี้ก็คือ พฤติกรรมการกระทำของลูกจ้างดังกล่าว ถือเป็นการกระทำความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือไม่ ? และการลงโทษปลดออกจากราชการเหมาะสมสมกับการกระทำความผิดดังกล่าวหรือไม่ ?

ข้อเท็จจริงในคดีนี้มีว่า... ผู้ฟ้องคดีทั้งสามเป็นลูกจ้างประจำของกรมชลประทานโดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๓ หน้าที่ในตำแหน่งรักษาอาคาร ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ หน้าที่ในตำแหน่งคนงาน ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ร่วมเล่นการพนันไฮโลร่วมกับผู้เล่นอื่น รวมจำนวน ๑๗ คน ในวันหยุดโดยใช้สถานที่ราชการ และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวดำเนินคดีโดยผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้ให้การรับสารภาพ และศาลแขวงเมืองคำพิพากษาลงโทษ ปรับคนละ ๑,๐๐๐ บาท

ต่อมารับดีกิริยาลงโทษได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งสามออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีทั้งสามได้อุทธรณ์คำสั่งตั้งกล่าวต่อ อ.ก.พ. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่ถูกยกอุทธรณ์ จึงได้ยื่นฟ้องอุทธรณ์ต่อกิริยาลงโทษ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) และ อ.ก.พ. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีทั้งสามออกจากราชการ และมติที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

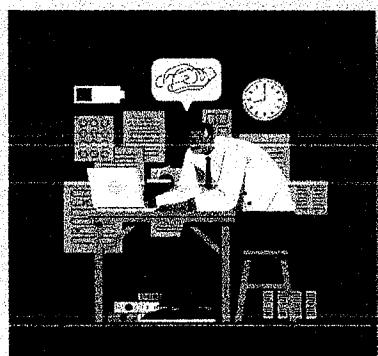
ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อพิจารณาถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดี ทั้งสามที่เป็นเพียงลูกจ้างประจำ ไม่ได้มีหน้าที่ในการกดขันการกระทำผิดกฎหมาย โดยมีหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลอาคารของหน่วยงาน ไม่ได้มีหน้าที่ติดต่อหรือบริการประชาชนโดยตรง และในการกระทำผิดไม่ได้เป็นเจ้ามือ เจ้าสำนักหรือเล่นการพนันเป็นอาชญากรรม และความผิดตั้งกล่าวได้กระทำการมิได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ

ประกอบกับเมื่อพิจารณาแนวทางการลงโทษกรณีการกระทำความผิดลักษณะต่างๆ ซึ่ง ก.พ. ในฐานะเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของส่วนราชการต่างๆ ได้รวบรวมแนวทางการลงโทษ ที่ปรับบทความผิดและกำหนดระดับโทษได้อย่างเหมาะสม ซึ่งกรณีการเล่นการพนันนั้นมีการลงโทษตัดเงินเดือน และลงโทษลดเงินเดือน การลงโทษผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงต้องคำนึงถึงระดับโทษที่ส่วนราชการอื่นลงโทษด้วย สำหรับแนวทางการลงโทษตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ซึ่งถือเป็นเพียงคำแนะนำ ให้ส่วนราชการนำไปประกอบการพิจารณา และหาได้หมายความว่าข้าราชการผู้ใดกระทำผิดฐานเล่นการพนันแล้ว จะต้องเป็นผู้ประพฤติซึ่งอย่างร้ายแรงทุกกรณี

ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งสามจึงยังไม่อาจถือได้ว่ากระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติซึ่งอย่างร้ายแรงตามข้อ ๔๖ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำ ของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ แต่เป็นความผิดวินัยฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติซึ่ง ตามข้อ ๔๖ วรรคหนึ่ง ของระเบียบฉบับเดียวกัน ซึ่งผู้บังคับบัญชา มีอำนาจสั่งลงโทษให้เหมาะสม กับพฤติกรรมแห่งการกระทำความผิดได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสาม มีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและลงโทษปลดออกจากราชการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย มติที่ยกอุทธรณ์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่างานแนวทางในการปฏิบัติราชการที่ดีสำหรับผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการใช้ดุลพินิจกำหนดโทษทางวินัย โดยจะต้องกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติกรรมกระทำความผิด โดยพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการหรือลูกจ้างแต่ละประเภท ประกอบกับความรู้สึกของสังคมที่มีต่อพฤติกรรมดังกล่าว นอกเหนือจะต้องนำแนวทางการกำหนดโทษท่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของส่วนราชการนั้น ๆ มาพิจารณาประกอบกันด้วยเพื่อให้การใช้ดุลพินิจลงโทษ เป็นไปอย่างเหมาะสมสมสอดคล้อง และเป็นมาตรฐานเดียวกัน ... ครับ !

(หนังสือพิมพ์คอมชัดลึก คอลัมน์ เรื่องน่ารู้วันนี้...กับคดีปกของ)

ปล่อยปละ เป็นเหตุให้ลูกน้องยักยอกเงิน ...
หัวหน้าไม่พันต้องรับผิด !

กรณีที่ ลูกน้องกระทำการทุจริตในหน้าที่ เช่น ยักยอกเงิน โดยที่หัวหน้าไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วย เพียงแต่ ละเลยกไม่ตรวจสอบการทำงานของลูกน้องอย่างรอบคอบ เช่นนี้ ... หัวหน้าจะต้องรับผิดทางวินัยหรือไม่ ? นับว่า น่าสนใจ โดยเฉพาะผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าที่มีลูกน้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี

ดังเช่น...

ดังเช่นอุثارณ์จากคดีปกครองในฉบับนี้ ซึ่งถือเป็นกรณีตัวอย่างของการที่หัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาไม่ตรวจสอบการปฏิบัติงานด้านการเงินของผู้ใต้บังคับบัญชา จนเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตยกยอกเงิน และทางราชการได้รับความเสียหาย

โดยเหตุของคดีเกิดขึ้นเมื่อครั้งที่ผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานเทศบาล โดยเป็นหัวหน้าการเงินและบัญชี ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียของส่วนช่างสุขาภิบาล โดยเป็นคณะกรรมการกับรักษาเงิน เก็บเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสียและลงชื่อในใบเสร็จรับเงิน รวมทั้งรับผิดชอบการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไปที่ทำหน้าที่เก็บเงินดังกล่าว

ต่อมา มีการตรวจสอบพนักงานทุจริตยกยอกเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดี โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีปล่อยปละละเลย ไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามระเบียบที่ทางราชการกำหนดไว้ จนเป็นเหตุให้นางสาว จ. พนักงานจ้างทั่วไปซึ่งทำหน้าที่จัดทำบัญชีและรับ – ส่งเงินค่าบำบัดน้ำเสีย กระทำการทุจริตยกยอกเงินทำให้ราชการเสียหายอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่ง แต่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมีมติยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องเพื่อขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งปลดออกจากราชการ และมติยกอุทธรณ์ดังกล่าว

ประเด็นที่น่าสนใจของคดี คือ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ควบคุมดูแลการรับ – ส่งเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย จนเป็นเหตุให้นางสาว จ. ผู้ใต้บังคับบัญชาทุจริตยกยอกเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตน ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ลงชื่อในใบเสร็จรับเงินแทน ผู้อำนวยการสำนักการคลัง เป็นคณะกรรมการเก็บรักษาเงินและคณะกรรมการเก็บรักษาภัยแฉตู้นิรภัย รวมทั้งรับผิดชอบการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไปที่เป็นพนักงานเก็บเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ อย่างเคร่งครัด และต้องควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด รวมทั้งจัดทำบัญชีประจำวันงบดุล งบประจำปี (งบบัญชี) งบทดรอง และบัญชีแยกประเภทซึ่งต้องละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก

เมื่อนางสาว จ. ให้ถ้อยคำว่า หลังจากได้รับเงินค่าบริการบำบัดน้ำเสียแล้ว จะนำเงินให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบใบนำส่งก่อนนำไปฝากธนาคาร ซึ่งระยะหลังไม่ได้นำสมุดบัญชีเงินฝากให้ผู้ฟ้องคดีดู โดยนางสาว จ. จะแก้ไขตัวเลขใหม่และแก้ไขลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีในใบนำฝากเงิน เมื่อฝากเงินแล้วจะทำการแก้ไขสำเนาใบนำฝากเงิน และตกแต่งตัวเลขในสมุดบัญชีเงินฝากธนาคาร